

Nieuwsbrief

Jaargang 7
Editie 2
Datum : Januari 2016

Bekerresultaten

Heren 2

1/8ste finale

Davoc Lot 2 - Wolvertem sporting

Uitslag: 0-3 (11/25, 15/25, 27/29)

Na hun stunt in de 16de finale was 2de provincialer Wolvertem in de 1/8ste finale een maatje te groot voor onze H2

U17 meisjes

1/4de finale

Davoc Lot - Smash Neerijse

Zaterdag 30 Januari 2016 om 18.30hr in Lot

U15 meisjes

1/4de finale

Kruikenburg Ternat - **Davoc Lot 1**

2 februari om 19.30 in Ternat

U17 jongens

1/8ste finale

Davoc Lot - Lizards Lubbeek-Leuven

Uitslag: 1-3 (15/25, 26/24, 17/25, 14/25)

Met Lubbeek als tegenstander is setwinst al een overwinning op zich.

U15 jongens

1/4de finale

Davoc Lot 1 - Olympia Haacht A

Uitslag: **3-2** (25/15, 23/25, 25/11, 16/25, 15/5)

Dé stunt kwam deze keer van onze U15 jongens die in de kwartfinale Olympia Haacht naar huis stuurden.

Onze U15 jongens kunnen niet alleen goed volleyballen, ook in de discipline “*artistiek hoogspringen*” moeten ze voor niemand onderdoen:

U15 jongens : aanvalleuh !

Het huidige seizoen werd onder een ambitieus gesternte aangevat. We begonnen immers met een groep van niet minder dan 24 spelers en besloten daarom het risico te nemen om 3 ploegen in competitie in te schrijven, eentje in 1ste provinciale en twee in 2de provinciale.

De trainersstaf die zich over de jongens ontfermt, vormt alvast een buitenbeentje met 3 trainers uit hetzelfde gezin : Pauwel, Koen en Esther Hofmans. Aan de keukentafel varieert de gesprekstof dus wel eens vaak tussen het bespreken van de trainingen, over de prestaties van individuele spelers tot verslagen van de gespeelde matches. In de competitie ontfermt Pauwel zich over de ploeg in 1ste provinciale en Koen over eentje in 2de provinciale ; de derde ploeg wordt tijdens de wedstrijden door Gert Van Couteren, vader van speler Lowie, begeleid. Bij de U15 is het dit seizoen dus een “family affair”, zeker als je weet dat met Annick, Bruno, Jürgen, Nathalie en Kennet, we ook andere ouders hebben die mee voor de omkadering van al dat jong geweld zorgen.

Voor het seizoen leek de eerste ambitie van de 1ste provinciale ploeg zich te moeten beperken tot het behalen van de eindronde met de 4 beste ploegen. Maar al snel verbaasden zij vriend en vijand door de gedoodverfde Top 3 het vuur zwaar aan de schenen te leggen met als uitschieters de thuiszege tegen Londerzeel en de uitzege bij Kruikenburg. Ook in de Jeugdbeker waren de jongens succesvol en zitten zij na het uitschakelen van Lennik en Haacht in de Halve Finale.

Voor de 2 ploegen in 2de provinciale werd na wat wikken en wegen beslist om hen voor de wedstrijden evenwaardig te verdelen. De kansen op succes leken daarmee gereduceerd, één écht sterke ploeg bood vanzelfsprekend meer garanties, maar kijk, na de heenronde bleek dat alle twee de ploegen het zo goed gedaan hadden, dat ze beiden in de nieuw samengestelde, hoogste reeks 2de provinciale mochten uitkomen. Met het principe van evenwaardige selecties zullen we nu wat moeilijker weg komen, dat bleek al uit de eerste wedstrijden in januari. Onze eerste doelstelling is echter niet winnen, maar wel een kwaliteitsvolle ontwikkeling van alle spelers. Deze keuze heeft zeker bijgedragen tot de voortreffelijke sfeer die er in de groep heerst, niet alleen in de hoge aanwezigheidsgraad op alle drie de trainingen, ook al is die van vrijdag enkel verplicht voor wie er eentje in de week gemist heeft ; wij, de trainers en begeleiders, zijn er ook in geslaagd een groepsgevoel te kweken waardoor spelers en ouders ook andere wedstrijden dan de hunne gaan volgen. Zo waren zij in grote getale aanwezig op de bekerwedstrijden, gespeeld door de 1ste provinciale, of op de thuiswedstrijd van Heren 1 tegen Schepdaal.

We hopen dat iedereen in de terugronde evenveel plezier mag beleven !

50 jaar

In een vorige editie kon u de geschiedenis van VK Dworp ontdekken. In deze editie komt Alseberg en Lot aan de beurt.

IMBA Alseberg

Eind jaren zestig, begin jaren zeventig was er in Alseberg een vereniging die luisterde naar de naam: IMBA. Dit was de afkorting voor: In Merg en Been Alsebergenaar. De vereniging had tot doel Alsebergenaren aan het sporten te krijgen. Ze deden dit door een aantal sportactiviteiten te organiseren zoals zwemmen, fietsen, voetbal en volleybal.

Tijdens de maanden juli en augustus werd er tussen de Eikenbosstraat en de Brusselsesteenweg op een stuk weiland gestart met volleybal. Wekelijks kwam men er bij elkaar om te volleyballen en te buurten. Na een tweetal jaren veranderde de locatie. Men verhuisde naar de hoek tussen de Brusselsesteenweg en de Vandenbosstraat waar zich momenteel een speeltuintje bevindt. De palen en het net werden na gebruik netjes opgeborgen in de garage van Piet Theys. Dit evenement kende hoe langer hoe meer succes. Om te mogen meespelen moest je “afkloppen” zoals nu soms nog gebeurt bij het kikkeren of biljarten. Het kon dan ook gebeuren dat je op een avond maar één of twee setjes kon spelen.

In die periode kwam Bob Ceulemans naar Alseberg wonen. We speelden bijna in zijn achtertuin en het duurde dan ook niet lang of hij kwam kennismaken. Bob had ervaring met competitievolleybal. Hij maakte een aantal mensen warm om serieus volleybal te gaan spelen. Er werd een locatie gevonden in de RMS school (tegenwoordig de Boomhut). Er werd gestart met een heren- en een damensploeg. Wie als huidig volleybalspeler die zaal zou bezoeken, acht het onmogelijk dat daar ooit competitiewedstrijden doorgingen. De plaatselijke smid (Jom Godeau) maakte een ijzeren constructie die aan het sportraam kon vastgemaakt worden. Onder het net werd een plint geschoven als scheidsrechterstoel en men kon spelen. Het gebeurde wel eens dat een oude scheidsrechter niet op de plint geraakte, hij bleef dan maar in het veld staan om de wedstrijd te leiden. Niettegenstaande de beperkte ruimte was iedereen enthousiast over deze zaal. Dit had vooral te maken met de uitstekende parketvloer. Trouwens, Alseberg moest die zaal delen met Beersel, het latere Bedro.

Na enkele jaren kwam Réne Delhoux Bob aflossen als speler-trainer. Volleybal club Alseberg groeide verder uit tot een echte vriendenploeg. Er werd gestart met een tweede ploeg. Om financieel gezond te blijven organiseerde de ploeg een recrea toernooi. Dit was gedurende jaren een groot succes. Later verhuisde men met het toernooi naar het Sint Victor instituut. Het is dit toernooi dat later nog door de fusieploeg werd ingericht. Tijdens de eerste jaren werd er samen met dit recrea toernooi een toernooi voor competitieploegen uit de fusiegemeente Beersel georganiseerd. Alseberg, Beersel, Huizingen, Lot en Dworp deden stevast mee met één of meerdere ploegen.

In de tweede herenploeg speelden de “Jossen”: Jos Genijn en Jos Paternot. Gezien het groot aantal spelers en het leeftijdsverschil besloten ze met een veteranenploeg te starten. Niettegenstaande deze ploeg van in het begin vrij zelfstandig opereerde was er altijd een goede band met Alseberg.

Alseberg is steeds een ploeg geweest met sportieve ambitie maar met een beperkte structuur. Waar je bij andere ploegen langs de zijlijn steeds een aantal bestuurslui zag staan was dit in Alseberg niet het geval. Eénmaal per jaar kwamen al de spelers samen om een bestuur te kiezen. De functie van voorzitter werd vrij vlug ingevuld, de functie van secretaris was problematiser want toen was dit het werkpaard van een vereniging. Nog een kenmerkend feit voor de ploeg was het transferbeleid. Iedereen was welkom en wie naar een andere ploeg wilde, mocht gaan alhoewel er een transfert diende betaald te worden. Dit bedrag werd betaald in volleyballen. Zo werd één van de speelsters een aantal jaren getransfereerd voor 10 volleyballen per jaar naar Saco.

Zoals iedere zichzelf respecterende vereniging had volleybalclub Alseberg een clublokaal. Café De Vissers was de plaats waar al de opstellingen en de nodige tactische plannen werden besproken tot grote frustratie van trainers die een uitstekende fysieke conditie hoog in het vaandel droegen.

De volleybalclub verhuisde van de RMS school naar de Meent. De gezelligheid van het oude zaaltje was er niet meer maar in de plaats kregen we de nodige accommodatie om te kunnen volleyballen. Deze verhuis gebeurde in een periode dat het volleybal snel evolueerde. Zo werden ploegen verplicht om met een degelijke jeugdopleiding te starten. Onder leiding van Guido Sterckx startte men met een jeugdploeg.

Het gebrek aan een goed gestructureerd bestuur leidde tenslotte tot een fusie met volleybalclub Dworp. Deze fusieploeg fuseerde later met de ploeg uit Lot.

Volley Lot

Ons stamnummer VB0640 behoorde oorspronkelijk aan Volley Lot toe en werd bij de fusie in 2000, door de nieuwe club Davoc Lot overgenomen.

Op 29 juni 1966 werd VOLLEY LOT lid van de Vlaams-Brabantse Volleybalbond. Het eerste seizoen werkte de club haar thuiswedstrijden af op de speelplaats van de gemeentelijke Jongensschool. Nadien week men uit naar de pas gebouwde sportzaal in het complex "Vogelenzang", bij de Lottenaar beter bekend als "het Speelplein". Daarmee kon onze vereniging als één der eerste clubs uit de regio haar thuiswedstrijden in zaal afwerken (kunnen we het ons nog anders voorstellen?).

Oprichters van de club waren Herman Anthoens, Herman Desmet, Frans Meerts, Francois Dedobbeleer en André Tricnot., de eerste spelende leden diezelfde Herman Anthoens, Herman Desmet, Francois Dedobbeleer, Edmond Dufour, Johan Hollemans, Paul Huylebroeck, Ivo en Guido Boon.

Volley Lot heeft steeds een publiek en bestuur van kenners gekend. Zo werden in de jaren zeventig trainers als Jean-Pierre Sotiau en Lucian Bontidean aangetrokken, beiden later o.a. actief bij respectievelijk het grote Ruisbroek en Kortrijk. Volley Lot bekleedde steeds de bovenste posities van de regionale afdelingen maar promotie zat er in de beginjaren nooit in. Wel haalde men ergens in de jaren zeventig de 1/8 finales in de Beker van België tegen Kortrijk.

Kampioen 1ste regionale 83-84.

*Op de foto herkent men zeker nr 3 (Bob Guillaume) en nr 5 (Koen Hofmans)
Ook de 2de van links onderaan is niet onbekend (Chris Segers)*

De club bleef zich die jaren wel gestaag ontwikkelen : door uitbreiding van het ledenbestand werd er eerst een Tweede Herenploeg in het leven geroepen. In 1980 werd de damesploeg boven de doopvont gehouden en in het seizoen 1982-1983 kwam voor het eerst een jeugd ploeg in competitie uit.

In het seizoen 1983-1984 wist de Eerste Herenploeg de eerste titel in de geschiedenis van de club binnen te halen waarmee men doorstootte naar 2de Provinciale. In die dagen waren er nog 3 reeksen lager ... dat was dus best hoog. Dat seizoen zal evenwel niet enkel hierom herinnerd worden maar ook omdat de club toen door de volleybalbond verboden werd nog langer in de zaal in Lot uit te komen met senioren ploegen. Omdat de hoogte van de zaal niet langer aan de verstrengde normen voldeed, was de verhuis naar de sportzaal van de basisschool van Huizingen onvermijdelijk.

In het seizoen 1985-1986 viel de volgende uitschieter te noteren toen onze U19 jongens zich tot kampioen van Brabant wisten te kronen.

Na enkele onopvallende jaren in 2de Provinciale slaagde de Eerste Herenploeg in 1989-1990 in zijn sprong naar Eerste Provinciale. Ondanks een snelle degradatie in 1990-1991 geraakte de uitbouw van Volley Lot toen in een stroomversnelling : door het aantrekken van oude bekenden als Jan Swalus, Eddy Robyns en Mark Beling waaide er een nieuwe wind in het bestuur die mee aan de basis lag van een succesperiode. Vijf opeenvolgende promoties brachten Volley Lot immers voor het eerst tijdens het seizoen 1996-1997 in Eerste Nationale (nu Liga B). Als gevolg daarvan moesten we opnieuw van zaal veranderen, dit maal verhuisden we naar de Sportschuur van Dworp. Sterrspeler was Frank Depestele, vandaag nog altijd een icoon in ons nationale volleybal. Trainer was toen Alain Dardenne, nu een gevierd trainer in binnen- en buitenland.

Frank Depestele aan het scorebord

Twee figuren uit die periode verdienen echter een meer dan eervolle vermelding : de eerste is Eric Beling die de opgang vanuit 2de provinciale als speler meemaakte, dat na enkele seizoenen combineerde met het voorzitterschap en dat ook na de fusie bleef doen. Tot op vandaag maakt Eric nog deel uit van het bestuur. De tweede is Koen Cornelis : binnengehaald vanuit Ninove toen de promotie naar 3de Divisie behaald werd, toonde hij zich quasi een decennium lang de motor van de ploeg, sprong in als trainer en bleek ook een inspirator voor de jeugdwerking die reeds begin jaren negentig onder leiding van Koen Hofmans in een hogere versnelling geraakt was. De liefde van Koen C. voor onze club bleef ook na de fusie duren met eerst nog een passage als speler in 2de Divisie, daarna als trainer (kampioen in 2de Divisie) , enkele seizoenen daarna als assistent-trainer van Chris Segers om vandaag onze huidige Heren 1 te leiden. In het jaar 2000 fuseerde Volley Lot met Davoc, zelf enkele seizoenen daarvoor al een samen gaan tussen Dworp en Alsemberg.

U15M champions league

Op 22 december organiseerde Davoc Lot het tweede kwalificatietornooi in de Champions League volleybal voor meisjes onder vijftien. Het betekende alvast later opstaan dan voor het eerste kwalificatietornooi in de herfstvakantie waarvoor we om zes uur uit de veren moesten, reden waarom onze meisjes toen niet zo succesvol waren (nvdr. het vermelden van onze plaats in de rangschikking is totaal onbelangrijk).

Aldus gingen in Lot om kwart voor acht de deuren open, maar dit was zonder de ambitieuze ploeg Vlamvo Vlamertinge gerekend, die al om half acht present gaf.

U leest het goed : Vlamertinge ! Wie er al is geweest, begrijpt nu ook dat de Champions League wel het meest hoogstaande jeugdvolleybaltornooi in Europa, of beter in heel Vlaanderen is. Dat onze meisjes daaraan kunnen deelnemen, betekent iets.

Vreemde namen van deelnemers waar we zelden of nooit van gehoord hadden, maar in de volleybalwereld leer je snel met wat alliteraties : Vlamco Vlamertinge, Bovoc Bouwel en de meest originele naam is waarschijnlijk Molvoc Mol. Voorts waren er bij : Volley Haasrode Leuven : een ploeg die duidelijk zegt waar en waarvoor ze staat, Davoc Lot en Davo Wevelgem. En om de reeks compleet te maken : Spinley Dessel dat griezelig wil klinken om zo de tegenstander te imponeren en Gimm-e Waasland Kruibeke, dat me als ouder vooral aan Abba deed denken en waarvan ik dus niet begrijp waarvoor deze naam staat in een volleybalploeg. Dat we nu als laatsten uit ons bed konden of bijna te laat toekwamen, was ditmaal ook een reden om een eerste set ondermaats te presteren omdat we niet goed opgewarmd waren. Onze trainer Erik was terecht malcontent en de tweede set werd dan ook in een andere opstelling gespeeld en met een kleiner verschil, maar toch verlies afgewerkt.

Zouden alle deelnemende ploegen een maatje te groot zijn ? Ik heb er niet zoveel van kunnen meepikken, maar in de derde en vierde match heb ik toch vastgesteld dat een Davoc Lot in topconditie toch in staat zou moeten zijn om mee te doen met de subtop van Vlaanderen. Helaas hadden we net op ons eigen tornooi een slechte dag. We zijn een beetje zoals Anderlecht : alle ploegen spelen tégen ons en dan moet je geluk hebben met de scheidsrechter. Maar eigenlijk zijn we de beste.

In de late namiddag speelden we dan voor de inzet van de dag : een zevende of achtste plaats en hier bewezen onze meisjes dat we toch strijdlust hebben tot de laatste snik. We konden Wevelgem afdrogen en naar het verre West-Vlaanderen doen afzakken met een laatste plaats.

Last but not least was de cafetaria een bron van succes door de vrijwillige inzet van vele vrijgeveige ouders van speelsters : Britse tomatensoep en exotische courgettesoep van Rode, een berg pannenkoeken van verschillende smaak en suikers, balletje-altijd-lekker en 4 megachocoladetaarten. De broodjesbereiding verliep snel en vlekkeloos en de mannen in de bar deden als een twee-eiige tweeling geruisloos en vlekkeloos wat van hen werd verwacht. In de namiddag zorgden Honoré en Viviane voor de aflossing van de wacht. We kunnen al twintig jaar op hen rekenen.

Wie gedacht had dat daarmee de dag voorbij was, had het mis. Om half zeven was er nog een trainingssessie door Erik voor de U15, die werd afgesloten met een pizza voor de overblijvende meisjes ter gelegenheid van Jokes verjaardag.

De gitaar werd door Jana bovengehaald en het optreden samen met Maaïke en Laura zorgde voor een harmonieus en innig moment : we zijn één ploeg van U15.

Voor wie het echt wil weten : winnaar was Vlamvo Vlamertinge, de resultaten en hoe de Champions League in mekaar zit, kan je terugvinden op <http://www.volleyvnb.be/vlaamse-jeugd-champions-league/>

Davoc lot schaatst

Dat we de beste club van West-Europa en omstreken zijn wisten we al. Het gemeentebestuur beseft en erkent dit ook. Om dit extra luister bij te zetten kwam de Schepen van Sport in december eigenhandig 50 vrijkaarten voor “Halle Schaatst” overhandigen.

Een dank-u-wel en een applaus voor de Schepen.

Koekentornooi : 2 januari 2016.

Een traditie op de eerste zaterdag van het nieuwe jaar: het Koekentornooi van DAVOC Lot. Het toernooi wordt georganiseerd voor de eigen jeugd in een vast concept: gemengde ploegen van jongens en meisjes, van alle leeftijden, nemen het tegen elkaar op in een mini-competitie, met op het einde wedstrijdjes voor plaatsen 3 tot en met 6 en een afsluitende finale

In de voormiddag was het de beurt aan de leeftijdsgroepen U11 en U13:

*En hoewel deelnemen belangrijker
is dan winnen, waren Gitte, Jana,
Emma en Matthieu toch heel blij met de
overwinning in de ochtend-finale.*

In de namiddag kwamen de leeftijdsgroepen U15, U17 en U19 in actie.

Tussenin namen de allerkleinsten van de volleybalschool deel aan een training onder leiding van Nancy.

En op de middag werden er koeken en lekkere chocomelk aangeboden door de club.

De finale werd gespeeld door ploegen C en E.

Na een spannende finale mochten Niel, Louis, Joke, Marion, Hendrik en Anke zich de winnaars van het Koekentornooi 2016 noemen.

De jeugd van DAVOC Lot blies het nieuwe jaar in met een fijne en warme dag. Veel volleybalplezier en uitstekende resultaten aan iedereen gewenst in 2016.

Dames 1

Onze jeugdige damesploeg heeft geknokt in de eerste helft van het seizoen, maar jammer genoeg nog niet veel wedstrijden kunnen verzilveren. We duimen alvast voor een kentering in 2016 !

Alles begint met een goede receptie....

en dan een goede pas....

....gevolgd door sterke aanval

Guido staat ploeg met raad en daad bij, dankzij zijn jaren ervaring en de vele uren video-analyses. Maar soms moet hij toch eens in het haar krabben.

Capitain, Anke moedigt de ploeg aan

Libero, Tessa sprankelt bij elk punt

Hett nieuwe jaar is alvast goed begonnen: de eerste wedstrijd van 2016 werd een klinkende overwinning tegen Wolvertem.

Deze nieuwsbrief kwam tot stand met de medewerking van:

Dorianne Van Haelen
Veerle van Dromme
Christine Stockmans
Guido De Gelaen
Koen Hofmans
Luc Mosselmans
Patrick Vieren

Alle bijdragen, suggesties en opmerkingen zijn welkom bij Patrick.Vieren@skynet.be

